

سُورَةُ الْفَلَقِ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ ئه‌ی محمد (ﷺ) ئه‌ی ئیماندار بلی: په‌نا ده‌گرم به‌و په‌روه‌ردگاره‌ی که به‌ره‌به‌یان پیش ده‌هینیت. **مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ** ﴿٢﴾ له‌ شهر و خراپه‌ی هه‌رچی که دروستی کردووه (له‌ په‌ری و ئاده‌میزاد و مار و میرو). **وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ** ﴿٣﴾ له‌ شهر و خراپه‌ی شه‌و کاتی که دادیت و دنیا تارک ده‌یت و ده‌یتته شه‌وه‌زنه‌گ. **وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ** ﴿٤﴾ له‌ شهر و خراپه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که جادو ده‌کن و په‌ت و ده‌زو گری ده‌ده‌ن و فوی پیاده‌کن (به‌فیل و جادو نیوانی خه‌لکی تیک ده‌ده‌ن). **وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ** ﴿٥﴾ له‌ شهر و خراپه‌ی هه‌سود و به‌خیل، کاتی که هه‌سودی و به‌خیلی ده‌بات.....